

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

**Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρὸς,
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.**

Μ. — Εἶδες Γιάννη στὸ Ἀηξοῦρι τὴ ζωὴ καὶ λεβεντιά ;
Γ. — Μοῦτιζες νᾶχη τ' Ἀργοστόλι μ' ὅλη του τὴν ἀρχοντιά.
Μοῦτιζες νᾶχη τ' Ἀργοστόλι μὲ τὰ πλούτη τὰ κρυμμένα,
μὲ τὰ μούτρα τὰ πενσάδα, μὲ τὰ σπήτια τὰ κλεισμένα
καὶ χαλάλι στὸ Ἀηξοῦρι π' ὅση πείνα κι' ἂν τραβᾷ,
δὲν τὸ ἐννοεῖ ν' ἀφήσῃ τὸ ἀλεγκρίας τὸ χαβᾷ.

Μ. — Τί χαβᾷς τῆς ἀλεγκρίας
εἰς κυρίους καὶ κυρίας.
Τί χαρὲς καὶ παιγνιδάκια
ὀργασμῶν ἐπιχαρίτων
μὲς τὰ πράσινα σακάκια
τῶν περονοσποροβλήτων.

Γ. — Στ' Ἀργοστόλι ποῦν' τὸ χρῆμα μουχλιασμένο σὰ συντάγρια
πρὶν τῆς ὥρας των γηράζουν μορφονηγὲς καὶ παλληκάρια.

Ἕνας γάμος ἀπ' ἀγάπη δὲν ἤκουσθη μὴ φορὰ
ξεπνυχῶν ἀφανισμένα
τὰ αἰσθήματα κλεισμένα
μὲς τὸ βούρκο τοῦ παρᾶ.

Εἶναι μόδα στ' Ἀργοστόλι
γενικῶς νὰ κλαῖμε ὅλοι.

Κι' ὁ φτωχὸς μοιρολογάει ποῦνε μέρες νησιτικὸς,
μὰ κι' ὁ πλούσιος, πέρνει τόκους καὶ στενάζει διαρκῶς.
Κόλαση 'ναί τ' Ἀργοστόλι, κόλαση ἀληθινὴ
ποῦ τὸ χρῆμα καταπνίγει τῆς καρδίας τὴ φωνή.

Ἡ μεράθυμή μας χώρα εἶναι μὴ μοιρολοῖστρα
ἀφ' τὸν ἅγιο Νικόλα ὡς τὴ Γαῖδορκοκλίστρα,
Τί ζοφώδης ἀτμοσφαῖρα
καὶ παράξενο παίξι·
λὲς τ' ἀνθρώπου « καλημέρα »
καὶ γυρίζει καὶ σὲ βρίζει.

Γιὰ ν' ἀλλάξουν αἱ ιδέες καὶ τὰ ἥθη μας αὐτὰ,
δὲν συντέτειναν καθόλου τοῦ δημάρχου τὰ φυτὰ.
Στ' Ἀργοστόλι ποῦν' τὰ φρόρα καὶ τὰ λοῦσα τὰ πολλὰ,
ἐναν ἄνθρωπο δὲν βλέπεις ποῦ λίγακι νὰ γελᾷ
καὶ σ' ἐκεῖνο τὸ Ἀηξοῦρι ποῦνε πείνα γενικὴ
μέρα νύχτα στροῦν τὰ ξύλα νὰ σονάρ' ἢ μουσικὴ.

Σ' ὅλα εἶν' καλλιτέρεςί μας οἱ εὐφάνταστοι γειτόνοι,
μὲ τὴ φτώχεια τους γελοῦνε,
μὲ τὸν ἔρωτα μιλοῦνε
κι' ὅποια λίγο νὰ γυαλίξῃ τὴν ἀρπάζουν. Δὲν γλυττώνει !
Σ' ὅλα μᾶς ὑπερτεροῦνε κατὰ τρόπον ζηλευτόν·
ἓνα Μέτελα δὲν εἶχαν, τὸν ἀπέκτησαν κι' αὐτόν.

Σ' ὅλα μᾶς ὑπερτεροῦνε καὶ μᾶς ἔδοσαν κατόπο·
ἔχουνε τὸ βουλευτὴ τους ποῦ σὺν βῆμα κάνει κρότο,
ἔχουνε τὸ βουλευτὴ τους ποῦ σὺν βῆμα κάνει κρότο,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΙΘΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΔ.Σ.4.Υ.1.Φ2.0048

Τ' Ἀργοστόλι τὸ μεγάλο, μὲ τὸ χρῆμα, μὲ τὸ λοῦσο,
πότα τρέμει τὸ Σβορόνο, πότα τὸ Μενέλαο,
κι' οἱ φτωχοὶ μὲς τὴν Ἀθῆνα στέρνουνε τὸ Μονοκροῦσο
καὶ τὰ κάνει πέλαο!

Πάει πλέον τ' Ἀργοστόλι· τὸ κατήντησαν ὀημάδι
συνεχεῖς καταστροφαί·
κι' ἂν δὲν ἦταν τὸ Ληξοῦρι, οὔτε θάχες παξυμάδι
νὰ βουτήξῃς στὸν καφφέ.

Τύφλα νᾶχῃ τ' Ἀργοστόλι μὲ τοὺς πλούσιους του μαζὶ
καὶ χαλάλι στὸ Ληξοῦρι ποῦ ὁ ἔρωτας τὸ ζῇ.

Τί ζωῆς φιλοσοφία τοῦ Παλλίου τὴν πατρίδα·
ἔτρεξαν στὴν Ἑνιαία κι' ἐπουλῆσαν τὴ σταφίδα
ἐννοεῖς τοῖς μετρητοῖς
καὶ δὲν εἶχανε χαμπάρι τί θὰ πῇ ὁ πιστωτής.
Ἐβαλαν, ποῦ λές, στὴν τζέπη τὴ μονέδα τὴ γλυκειά,
κι' ἐφαλίσαν οἱ ἐμπόροι ποῦ τὸν ἔδωσαν σακκιά.

Τί λαὸς αὐτὸς τῆς Πάλης
ἀντιλήψεως μεγάλης·
ἔτρεξαν στὴν Ἑνιαία διὰ τὰ τρεχούμενα
καὶ τ' ἀφήσανε γραμμένα τὰ καθυστερούμενα.
Κι' ἂν στοὺς τόσους δανεισταδες δὲν ἔδωσανε λεφτὸ,
ἓνα εἶδος ἀλεγγρίας παραδέξου το κι' αὐτό.

Στ' Ἀργοστόλι νὰ λαλήσῃ δὲν ἀκοῦς μιὰ κουκουβάγχα
κι' ἐντοσοῦτε στὸ Ληξοῦρι μὲ τὴ φτώχεια τὴν τρανὴ,
ἐπαστρέψαν τὴ σοφίτα ποῦ τὴν εἶχανε σαράγχα
καὶ τὴν ἔκαμαν σκηνή,
κι' ἔφτιασαν Μιλάνου Σκάλα καὶ Σανκάρλο ξακουστὸ,
πέρα πέρα τὴ σαράγχα μὲ χαρτὶ χρωματιστό.

Θέατρο μὲ τὰ σανίδια πῶβρεθῆκαν ἔδεκεῖ
τὸ κατάφεραν ἀμέσως π' οὔτε καὶ μηχανικοί.

Τὰ βαρέλια μπαταρία
κι' ἀποπάνω πατερά,
σχηματίζουν θεωρεῖα
πρώτη, δεύτερη σειρά.

Μ. — Τί εὐτυχὲς κι' ἐπαινετὸν τὸ πλῆθος τῶν Παλέων
τὰ τῆς σταφίδος βάσανα δὲν τὸν ζαλίζουν πλέον.

ἔπεται τὰ κόσκινα, τῆς διάφης τὰ φακότα
καὶ κάθεται στὸ θέατρο κι' ἀκούει τὴ Μασκότα,
Οἱ Ληξουριῶτες ἔχουνε ἀφράτες θεατρίνες,
κι' ἐμεῖς πετσοκοβώμαστε καὶ κάνουμε βατοίνες.

Οἱ Ληξουριῶτες ἔφτιασαν σκηνὴ μὲ κωδινέλες
κι' ἀφ' τὸν Ὀχτώβρη φέρανε καινόργιες Πιμπρινέλες
κι' ἐμεῖς τὰ κηφηνάγια
θὰ ντιβερτιριστοῦμε
φέροντες σωληνάγια
νὰ ἐμβολιαστοῦμε.

Στὸ Ληξοῦρι ὑπερέτα
κι' ἄσμα ἔρωτος γλυκὺ,
στ' Ἀργοστόλι μας λαντοῖτα
καὶ βατοῖνα γενική.
Ἀπὸ κεῖ εὐτυχισμένοι
μὲ κοπέλες Ἱταλίδες
κι' ἀπὸ δῶ εὐλογισμένοι
μὲ γιατροὺς καὶ θαλασίδες.

Στ' Ἀργοστόλι ἐρημία,
ἐδλογιὰ καὶ στεναγμοί,
στὸ Ληξοῦρι εὐθυμία
καὶ νεότητος ὁρμή.
Στὸ Ληξοῦρι κानταδῶροι, ὑπερέτες μουσικῆς,
παντομίμες, φασαρίες καὶ σκηνὲς ἐρωτικῆς,

Γ. — Σὰν τὸ Ληξοῦρι, βρὲ Μαργῇ, δὲν εἶδα κι' ἄλλο μέρος
ποῦ νᾶχῃ τόση πέραση ὁ φίλος μας ὁ ἔρωτος.
καθὼς ὁ περονόσπορος δριμύς κι' ἐκεῖνος πέφτει,
καὶ κάθε νέος π' ἀγαπᾷ
περιπατεῖ περικοπὰ
καὶ τὴν φιλότιμην κλέφτει.

Ἐκεῖ θαρρεῖς κι' ἐφώλιασε τοῦ ἔρωτος ἡ μάνα
κι' ἅμα τὸ αἶσθημα φανῇ, ἀμέσως κάνει διάνια.
Ὁ φίλος τὴν φιλότιμην του μιὰ μέρα τὴν κυττάζει
τὴ δεύτερη τῆς ὀμιλεῖ, τὴν τρίτη τὴν ἀρπάζει,
κι' ὅσο νὰ πᾶν οἱ χέροντες νὰ βροῦν τὸν ἀστυνόμο,
οἱ νέοι μ' ἐκατάλαβες ἔχουν καὶ κληρονόμο.

Ὁ ἔρωτος ἔχει πέραση μεγάλη στὸ Ληξοῦρι
κι' ὁ ἀγαπῶν βιάζεται νὰ βάλῃ τὸ κομλοῦρι.

κι' ἀπάνω στὴν καοῦρα του κι' ἐντὸς τῆς ταραχῆς του
ἀρπάζει τὰ μεσάνυχτα τὴν φίλην τῆς ψυχῆς του.
Τοῦ Ληξουριοῦ ὁ ἔρωτας δὲν εἶναι παίξε γέλα·
πρέπει νὰ πάρῃς ἄμαζα νὰ κλέψῃς τὴν κοπέλα.

Κατὰ τὴν βασιλεύουσαν κτηματικὴν πτωχείαν
ποῦ εὐγενὴ προνόμια καὶ τίτλοι κατελύθησαν,
τοῦ γάμου τὰ προβλήματα σ' αὐτὴν τὴν ἐπαρχίαν
διὰ τῆς εἰς τὸ ἄτοπον ἀπαγωγῆς ἐλύθησαν.
Κι' ὅσα ζευγάρια περπατοῦν ἀλαμπρατσασμένα
εἰν' ὅλα διὰ ἔρωτος ἀλληλοεπαγμένα.

Ἐκεῖ ἀρπάζονται ψυχὲς μὲ τόση προθυμία
ὅπως ἀρπάζουνε ὧμοι δὴμόσια ταμεῖα.
Ἐκεῖ ὁ γάμος γένεται κρυφὰ καὶ κοντουράτα·
μακρὰν ἀπὸ τὰ ἔξοδα κι' ἀπὸ τὰ ζαχαράτα·
κι' ὅσοι πουλοῦν γλυκίσματα τοῦ Ληξουριοῦ τὴν πόλιν,
χτυπᾶνε τὸ κεφάλι τοὺς πῶς θὰ φαλίσουν ὅλοι.

Ἐγὼ πολὺ τοὺς χαίρομαι τοὺς γείτονες τοὺς φίλους
ποῦ τοῦ Χριστοῦ τὴν ἐντολὴν «τὸ ν' ἀγαποῦν ἀλλήλους»
τὴν ἐκτελοῦν, μωρὲ Μαργῇ, τελείως οἱ καὶ μέντοι·
σὲ τρυφερὰ αἰσθήματα εἰν' ὅλοι μπερδεμένοι
κι' ἂν ἐκατέβεν, ὁ Χριστὸς στὸν κόσμον σὰν ἐτότες,
μ' ἄλλους δὲν θάχε συντροφιά παρὰ μὲ Ληξουριῶτες.

Μ. — Νὰ τρέχῃς τὰ μεσάνυχτα εἶναι λιγὰν κόπος
μὰ καὶ πολὺ ποιητικὸς τῆς ἀρπαγῆς ὁ τρόπος·
τὴν πόρτα νύχθης ἀνοιχτὴ
ἐπὶ τῇ ὑποθέσει,
καὶ νὰ τὴν πάρῃς ἀρπαχτὴ
ἐκείνη ποῦ σ' ἀρέσει,

εἶναι πολὺ καλλίτερον παρὰ νὰ στέρνης σπῆτι
καὶ νὰ γυρεύῃς σύζυγον μὲ λόγια τοῦ μεσίτη.

Ἡ σύντροφος τοῦ βλου σου ἡ ἐκζητημένη
δὲν ἔχει τὴν γλυκύτητα ποῦ θάχῃ μιὰ κλεμμένη·
σὰν ξένη θὰ σοῦ φαίνεται κι' εἴταν μαζὶ τῆς θάσαι,
κι' ἐκείνη θὰ σ' ἐντρέπεται καὶ σὺ θὰ τὴν φοβάσαι.
καὶ δηλαδὴ ἀμφότεροι θὰ φᾶτε τ' ἄντερά σας
ὅσο νὰ συνηθίσετε τὰ ἰδιατερά σας.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Γ. — Καμαρώνω τοὺς γειτόνους πῶχουν εὐφλεκτα τὰ στήθη
καὶ συχαίνομαι τοὺς νέους ποῦ μονηλιάζουν ἔδεπα,
κι' ἡ ψυχὴ τους κι' ἡ καρδιά τους μένει πάντα κολοκύνθι
καὶ ποτὲ τῆς δὲν κτυπᾷ.

Τόσες ὁμορφιὲς περνοῦνε ἀφ' τὰ μάτια τους μπροστὰ
καὶ καμμιὰ δὲν τοὺς ἀνάβει. Τί μορόπουλα βραστά!

Τόσες κόρες, τόσες νύφες περισσῶς χαριτωμένες,
εἶναι κρέμα ποῦ δὲν εἶναι στὸ Ληξοῦρι γεννημένες.
Κόρες πῶχουν τόσο νάζι
— ἀφ' τὴν προῖκα τοὺς ἐκτός —
θὰ τῆς ἀρπάζαν γιὰ χάξι
μὲ τὸ ἄρμα τῆς νυκτός.

Ὅλες ἔπρεπε νὰ πᾶνε στὸ Ληξοῦρι, βρὲ Μαργῇ.
Στ' Ἀργοστόλι ποῖον μέλλον καθεμιά νὰ καρτερῇ,
ποῦνε ἄτρωτος ὁ κόσμος, πρὸς τὸ αἶσθημα τραχὺς
κι' οὔτε Βουρουκλᾶς ὑπάρχει δι' ἐλπίδας εὐτυχεῖς;
Καθεμιά πρέπει ν' ἀφίγη
τ' Ἀργοστόλι τὸ σαχλὸ,
καὶ νὰ μπαίγῃ στὸ «Δελφίνι»
καὶ νὰ σχίξῃ τὸ γιγλὸ

καὶ νὰ πάῃ στὸ Ληξοῦρι τρυφερῶς νὰ κνταχτῇ
παραχρῆμα ν' ἀγαπήσῃ κι' ἐν τῷ ἅμα ν' ἀρπαχτῇ!

Μ. — Γέρω κόρη, γέρω πρόιτη,
ποῦ σὲ θρέφω βερεσέ,
νὰ μὴν ἦσουνε κορίτσι
νὰ σ' ἀρπάζουνε καὶ σέ!
Κι' εἰς στιγμὰς ποῦ κινδυνεύω μέσ' τὴ φτώχεια νὰ χαθῶ,
νὰ σὲ πάρῃ τὸ Ποτάμι γιὰ νὰ σὲ ξεφορτωθῶ!

— × × × × —

ΖΗΤΕΙΤΑΙ

Ζητεῖται μαντολῖνο γιὰ ντουέτα
σὲ ὅπερες, ρομάντσες καὶ σονέττα·
ζητεῖ τὸ ἓνα, τ' ἄλλο ἡμισὺ του
νὰ βρίσκῃ τὸ ρέμι φὰ σὺλ λά σί του!
Νάχῃ πρὸ πάντων αἶσθημα καὶ χάρι
νὰ παίζῃ μοναχὰ καὶ . . . ἄς φαλτσάρῃ!
Δὲν θέλει ἀρμονία κατὰ γράμμα·
ζητεῖ ἀπάνου κάτου τέτοιο πρᾶμμα!
Κι' ἂν τύχῃ καὶ βρεθῇ, δίχως ἀντάρα
ν' ἀπευθυνθῇ σὲ μιὰ γρηὰ γκρινιάρη!!

Ο Κριτής.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Συνεπεία τοῦ κατὰ τὴν εἰκὴν Δραγισέβη ἐπεισοδίου, ἐπεδόθη ἔγγραφον ὑπὸ τοῦ κ. ἀστυνόμου πρὸς τὴν εἰσαγγελικὴν ἀρχὴν ἀναφέρον, ὅτι ὁμᾶς πολιτῶν ἐστασίχες κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς εἰκῆς καὶ ἡ ὁπεία διελύθη ἀμέσως τῇ ἐπεμβάσει του, ἐτέρα δὲ μὴνυσις ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος Δραγισέβη δι' ἧς αὐτός καταγγέλει τρεῖς ἐκ τῶν ἐνόρκων ἐπὶ πλαστογραφίᾳ τῆς ἐτυμηγορίας καὶ ἐξ ἄλλων πρὸς ὧπα ἐπὶ στάσει. Ὁ κ. εἰσαγγελεὺς ἀπέστειλε τὰς μὴνύσεις πρὸς τὸν ἀνγκριτὴν διὰ τὰ περαιτέρω.

— Ἐπαναλαμβάνονται αὖριον αἱ ἐν τῷ Ἀναγνωστηρίῳ διαλέξεις περὶ ὧραν 7 μ.μ. ὁμιλήσει ὁ κ. Μ. Ἀντύπας περὶ τοῦ τρόπου τῆς συγκροτήσεως τοῦ σχετικῶς πρὸς τὸ Βαλκάνειον κληροδότημα δημοψηφίσματος.

— Οἱ μαθηταὶ τῆς τρίτης τάξεως τοῦ Γυμνασίου κατήρτισαν ἐν ἰδιαιτέρῳ τμήματι τοῦ Λαϊκοῦ ἀναγνωστηρίου σύνδεσμον ὑπὸ τὸν τίτλον ἡ Πρόδοσις. Εὐχόμεθα καλὴν ἀρχήν.

— Ἐν ὧν μ.ε.ρ.ι.κ.ῶ κύκλῳ ἐτελέσθησαν ἐν Ἀηξουρίῳ τὴν παρελθούσαν Τρίτην οἱ γάμοι τοῦ κ. Κοσμᾶ Μπορμπούλη ἱατροῦ μετὰ τῆς ἐπὶ μορφώσεϊ καὶ ἀγαθότητι ψυχῆς διακρινομένης δεσποινίδος Μέρης Ν. Λιβανῆ. Εὐχόμεθα εὐτυχίαν ἀμ.έ.ρ.ι.σ.τ.ο.ν.

— Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει διαμένων ἡμέτερος φίλος κ. Κωνσταντῖνος Χαροκόπος, ἐμνηστεύσατο τὴν ἀξιολύλευτον δεσποινίδα Σωφρονίαν Σταύρου Καθβαδία. Εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν καὶ πᾶσαν εὐτυχίαν.

— Αὖριον Κυριακὴν ὧραν 6 1/2 μ.μ. καλοῦνται ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Φιλαρμονικῆς τὰ μέλη τῆς ἐταιρίας ὁ Ἑλληνομὸς ὅπως συσκεφθῶσι περὶ ζητημάτων ἀφορώντων τὸ τμήμα.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Ὁδησσῷ εἰς ἐκ τῶν ζηλευτῶν Κέφαλλων αἵτινες διὰ τῆς ἐντίμου ἐργασίας των τιμῶσιν ἐν τῇ ξένῃ τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα, ὁ Χρῆστος Νεόφυτος, βυθίσας εἰς βαρὺ πένθος τοὺς ἀδελφοὺς καὶ λοιποὺς συγγενεῖς. Τοὺς συλλυπεύμεθα ἐκ βάθους ψυχῆς.

— Ἐπίσης ἀπεδήμησεν εἰς Κύριον σεβαστὴ καὶ ἄνερτος δέσποινα ἡ Ἀδαμαντίνα Μεταξᾶ Κατσαίτη μήτηρ τοῦ Δημητρίου Κατσαίτη ἱατροῦ. Τὰ εἰλικρινῆ συλλυπητήριά μας.

— Ἐν τῷ φρεσκομείῳ τῆς Κερκύρας ἀπεβίωσεν ὁ καλὸς συμπολίτης μας Θεμιστοκλῆς Μεταξᾶς φαρμακοποιός.

— Μετὰ εἰμηνον ἐνταῦθα διαμονήν, ἀνεχώρησεν διὰ τὰς Ἰνδίας ὁ ἡμέτερος φίλος κ. Εὐάγγελος Ραυτόπουλος εἰς ἐκ τῶν διακεκριμένων ὑπαλλήλων τῶν Καταστημάτων Ῥάλλη, τὸν ὁποῖον οὔτε καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν δὲν κατορθώσαμεν γὰρ ὑπανδρεῦσθαι.

— Ἐν Ἀηξουρίῳ τὴν παρελθούσαν Τετάρτην, ὁ Κ. Κασκάνης ἐπετέθη κατὰ τοῦ Ἀντωνίου Θεοδώρατου ἐνεκεν προηγούμενων ἀφορμῶν καὶ ἐτραυμάτισεν αὐτὸν διὰ μαχαίρας

ἐπικινδύνως. Ἀμφότεροι ἦσαν ὑποδηματοποιοί, ἡλικίας 18 ἐτῶν, καταγόμενοι ἐκ Μονοπωλάτων. Ὁ δράστης δὲ συνελήφθη.

— ΔΑΜΑΛΙΣ Ἑλβετικὴ πρόσφατος, πωλεῖται εἰς τὸ φαρμακεῖον Μάνεση.

— Εἰς τὸ ζακχαροπλαστεῖον τοῦ Δραγῶνα κατασκευάζονται τὰ ἐκλεκτότερα βουλίαι καὶ γλυκίσματα δι' ἐορτὰς καὶ γάμους.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΝ

Μίχονται μὲ τὸν ἄνεμο τὰ δένδρα τὰ πλατύφυλλα, μάχονται κι' οἱ προστάται μας ἐκδίδοντες ἡμίφυλλα κι' ὁ κόσμος ἐβάρυνθη ν' ἀκούῃ τοὺς ὑπάτους νὰ λένε γιὰ τοὺς ὀχετοὺς καὶ γιὰ τοὺς ἀποπάτους, καὶ νὰ μᾶς ἀναφέρουνε καὶ νὰ μᾶς μελετοῦνε πράγματα ποῦ μυρίζουνε ὅπως καὶ νὰ γραφτοῦνε!

Ὁ ἓνας λέει «ἐσπευσα γιὰ νὰ τοὺς καθάρίσω ἀλλὰ μ' ἐκατατρέξανε κι' ἐγύρισα ὀπίσω.» Κι' ἄλλος λέει «φέμματι! ἐπίτηδες τὸ εἶπες γιὰ νὰ χῶ γὼ τὸ ἄδικο πῶς ἔκλεισα τίς τρύπες.» Κι' ἐμεῖς διασκεδάζουμε μ' αὐτὴν τὴν κωμωδίαν ἀλλὰ τὴν αἰσθανόμεθα πολὺ τὴν μυρωδίαν!

Ὅποιος θέλῃ τὰ λεπτὰ τοῦ κουτουροῦ νὰ μὴν τὰ δίνη καὶ νὰ γίνεταί λεβέντης καὶ τῆς μόδας φιγουρίνι, νὰ ραφτῇ στοῦ Ματαράγκα πῶχει εἶδη ἐκλεκτὰ γιὰ κοστούμια γιὰ ζακέτες καὶ προπάντων γιὰ παλτά. Μοναχὰ στοῦ Ματαράγκα βρίσκεις τέχνην ἐντελὴ καὶ κασμήρια διαρκείας νὰ συμφέρουνε πολὺ.

ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.

ΔΙΑ ΤΕΧΝΙΤΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΡΧΑΣ

Εἰς τὸ κατάστημα τῆς Ἡλεκτρικῆς Ἑταιρίας ἐχομίσθησαν καὶ πωλοῦνται μαγειρεῖα σιδηρᾶ Κὼκ καταναλίσκοντα ἐλαχίστην ποσότητα κὼκ καὶ χρήσιμα διὰ ράπτας, πιλοποιοὺς στιλβωτὰς λεπτοσιδηρουργοὺς κτλ.

Ἀπόλυτος οἰκονομία διὰ τὰς μαγειρικὰς τῶν οἰκογενειῶν καὶ ἄλλας ἀνάγκας.

Τὰ μαγειρεῖα τιμῶνται δραχ. 6 μονὰ καὶ ὡδε κα διπλᾶ.

Ἡ τιμὴ τοῦ κὼκ χονδρικῶς 50 δραχ. τὸν τόννον. Λιανικῶς τρία λεπτὰ ἢ λίτρα.

Ἡ ἐγκατάστασις τῶν μαγειρίων δωρεάν.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἡλ. Ἑταιρίας.)

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΦΙΛΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΥΠΟΓΡ. «ΛΕΟΝΤΟΣ» Ν. Π. ΚΟΤΤΒΙΣΙΑΝΟΙ.
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ